

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Forslaget har til formål at fremskynde en afklaring af udgiftsfordelingen i forbindelse med indsatsen mod sygdommen AIDS. Retningslinjerne for denne indsats er efter forslagsstillernes opfattelse efterhånden ved at tage form endog på en i det væsentligste tilfredsstillende måde; men fordelingen af udgifterne er endnu ikke klarlagt, hvilket gør de mange udmærkede elementer i den planlagte indsats tvivlsomme, idet især Københavns kommune i sin økonomisk trængte situation må frygtes at være tvunget til tilbageholdenhed i realiseringen heraf.

Indenrigsministeren har under et samråd i folketingets kommunaludvalg oplyst, at hun har udsendt en endelig stillingtagen til dette spørgsmål til de almindelige bloktilskudsforhandlinger i februar-marts 1986, dog med en mulighed for afklaring på et planlagt møde med sygehuskommunerne umiddelbart før julen 1985. Det er forslagsstillerne inderligt imod at skulle beskæftige sig med udgiftsfordelingen i indsatsen mod sygdommen AIDS, og de havde helst fulgt indenrigsministerens spring over gærdet på det absolut laveste sted ved blot at udskyde en stillingtagen til spørgsmålet til en anden gang; men da denne holdning er dybt uansvarlig, fremsættes nærværende beslutningsforslag.

Efter forslagsstillernes opfattelse kan de enkelte elementer i indsatsen ikke adskilles fra økonomien, fordi Københavns kommune med 70 pct. af de diagnosticerede tilfælde af AIDS må frygtes at udvise tilbageholdenhed i sin indsats, så længe kommunen ikke ved, om den er købt eller solgt. Sådanne tendenser har kunnet spores omkring informationsvirksomheden til personer, som bl.a. på Rudolf Berg-klinikken har fået foretaget en blodprøveundersøgelse med henblik på påvisning af eventuelle antistoffer mod LAV/HTLV III-virus. Af økonomiske grunde har kun antistofpositive indtil for nylig modtaget besked, mens antistofnegative overhovedet ikke hørte noget. Selv med den nyligt gennemførte ændring, hvorefter alle får besked, må indsatsen betragtes som utilstrækkelig,

idet beskeden kun gives skriftligt, og et pålæg til klinikken om kun at give mundtlig besked og at give rådgivning i tilknytning hertil vil være en umulighed, fordi netop Rudolf Berg-klinikken med sin centrale geografiske beliggenhed har – og fortsat vil have – en meget stor søgning.

Ingen sygehuskommune – heller ikke Københavns kommune – vil kunne undslå sig for at yde AIDS-patienter i en kritisk situation den nødvendige behandling, heller ikke selv om kommunens økonomiske situation er kritisk; men der kan dog i forbindelse med udøvelsen af en række parallelle aktiviteter fastlægges et serviceniveau, der er utilfredsstillende lavt. Her tænkes især på rådgivning, information og indsats for risiko- og målgrupper, bl.a. ved helbredsundersøgelserne.

Forslagsstillerne har bemærket, at hospitalsborgmester Jørgen Frederiksen har erklæret sig positiv med hensyn til iværksættelse af de nødvendige aktiviteter, og sætter i øvrigt stor pris på denne holdning; men den positive holdning til trods skal han dog bruge penge til indsatsen. Samme hospitalsborgmester har nemlig også erklæret, at han vil sende regningen til staten. Dertil kommer, at hver krone, som Københavns kommune af egen kasse må anvende til indsatsen mod AIDS, vil blive finansieret gennem en tilsvarende mindre indsats på andre områder, primært på hospitalsområdet.

Forslagsstillerne finder det uheldigt, hvis andre sygdomsgrupper tilbydes en ringere behandling som følge af indsatsen mod AIDS, og frygter, at der heri ligger en risiko for hetz og diskrimination af de befolkningsgrupper, hvori sygdommen hidtil har vundet udbredelse.

Den planlagte indsats

Indenrigsministeren præsenterede i folketingets kommunaludvalg den 23. oktober den seneste skitse til indsatsen mod AIDS, og forslagsstillerne er stort set tilfredse med substansen heri, om end enkelte af elementerne godt kunne udbygges noget. Her tænkes bl.a. på, at der givetvis er behov for en